

El nom del carrer de l'Olivera ha tingut una vida atzarosa. Encara a hores d'ara les plaques que hi ha al carrer diuen carrer de l'Oliva, després d'anys d'haver dit carrer del Olivo.

A Girona hi havia hagut, el segle passat, un altre carrer de l'Olivera, prop de l'actual carrer de la Llebre. Un informe de 1876 diu, referint-se a aquest carrer, que és «prop de sant Martí Sacosta, mas hoy se le conoce por travesía del Portal Nou». Aquesta travessia del Portal Nou que duia el nom de carrer de l'Olivera potser sigui el carrer, que ara roman tancat a l'ús públic, situat entre l'arxiu de Sant Josep i la Casa Ruyra.

En qualsevol cas, aquest carrer no té res a veure amb el que avui comentem, ja que aquest es troba situat a Vista Alegre, un barri que es comença a formar a començaments d'aquest segle als afores de Girona com a urbanització de «cap de setmana» i d'estiuejants. A les travessies del carrer del Carme s'hi van anar construint casetes amb horts o amb jardí que encara avui caracteritzen aquests carrers.

Dues cases d'aspecte clarament rural caracteritzen l'entrada al carrer de l'Olivera des del carrer del Carme. Després, a mà

dreta, hom troba un parell d'hortos amb una barraça al fons que en principi devia ser feta per guardar-hi les eines o menjar l'arròs el diumenge, si plovia, però que actualment són habitades de manera permanent. Després, el carrer continua amb cases de poca alçada fins al camp de futbol de Vista Alegre, i el voreja pel costat de migdia.

SENYALS D'IDENTITAT

En el carrer hi ha força elements característics. El cine familiar, a la cantonada amb el carrer del taquígraf Martí, va fer la seva última sessió el 30 d'abril de 1972, amb «Un corto verano», protagonitzada per Clifford Evans, i «El sol bajo la tierra», amb Charo López i Fabio Testi. Aquella mateixa nit va ensorrar-se el sostre i ja no s'ha tornat a obrir. El cine era llogat pel mateix empresari del Gran Via i l'Albéniz, i sovint hi feien les mateixes pel·lícules, que anaven d'un a l'altre, el mateix dia, portades per un ciclista.

A la mateixa cantonada, però a la part de muntanya, hi ha una fàbrica de ceràmica industrial, ja tancada. A la paret que dona al carrer de l'Olivera i al camp de Vista Alegre hi ha encastat un relleu de ceràmica dels que produïa la fàbrica, amb la cara de la

El cine Familiar, a la cantonada del Taquígraf Martí, va fer la seva última sessió el 30 d'abril del 1972.

mare de Déu i la inscripció «Ave Maria».

A la mateixa cantonada hi ha les restes de les naus industrials de l'antiga fàbrica de mosaics dels Esteve, del carrer de la Rutlla, creada als anys trenta, col·lectivitzada durant la guerra i que va passar a un altre propietat acabada la contesa civil. En

una raonada de la tanca hi ha una font pública de fundició, feta pel cèlebre Miguel Gómez, del carrer dels Calderers. La font fa temps que no raja i es troba en un estat lamentable.

Una mica més avall de la cantonada hi havia hagut la torre d'estiueig dels Melendres, el solar de la qual ha deixat pas a un bloc de pisos als baixos del qual s'obren els locals d'una església cristiana adventista. Entre aquest edifici, que porta el número 11, i les restes de la fàbrica de mosaic, s'obre un passatge que, encara que no ho sàpiga ningú més que l'encarregat del plànol de la ciutat, porta el nom del mestre Josep Baró.

Al davant del xalet dels Melendres hi havia hagut can Geli, el mas més important d'aquest sector.

El camp de futbol de Vista Alegre, el qual voreja la part alta del carrer, fou inaugurat el 29 de juny de 1922 per la Unió Deportiva Gerona, antecessora de l'actual Girona F.C. que va jugar-hi fins que el 15 d'agost de 1970 va inaugurar el seu nou estadi a Montilivi.

Per la part de dalt, el carrer acaba en un camí terrer que passa entremig de la boïga, un antic forn de calç, i va a parar a la pujada als Polvorins i tot el sector de l'anomenat barri de la Boïga.

L'OLIVA I L'OLIVERA

Hem dit que el nom del carrer ha tingut una vida atzarosa. El 29 d'abril de 1902, quan l'Ajuntament va decidir atorgar nom oficial a les travessies del carrer del Carme, li fou atorgat el nom de carrer de l'Olivera, segurament perquè ja devia ser conegut popularment amb aquest nom arran d'alguna olivera que

hi havia. No cal dir que, excepte durant els anys de la segona República, el carrer estigué sempre inscrit oficialment en castellà, com a carrer de l'Olivo.

Quan li van posar el nom, el carrer era encara un cul de sac, perquè no era fet el camp de futbol. La perllongació del carrer cap al tros més alt seria una conseqüència de la inauguració del camp.

El 17 de març de 1978, l'Ajuntament de Girona va decidir donar nom als carrers del barri de la Font de la Pólvora, que començava a ser habitat. Va fer-ho ja en català, a causa dels nous vents que bufaven. Tots els carrers de la Font de la Pólvora porten nom d'arbre i a un d'ells li fou atorgat el d'Olivera. Ningú no va adonar-se que a Girona ja hi havia un altre carrer de l'Olivera a Vista Alegre, perquè aquest últim era inscrit oficialment com a carrer de l'Olivo.

Quan el nou ajuntament democràtic sorgit de les eleccions decideix, el 7 de maig de 1979, catalanitzar oficialment tots els noms dels carrers de Girona, Olivo es converteix en Olivera, i és aléshores quan s'adonen de la duplicitat. Com a solució d'emergència, l'Ajuntament decideix mantenir el nom de l'Olivera al carrer de la Font de la Pólvora i, el novembre de 1983, converteix el de Vista Alegre en carrer de l'Oliva. I amb aquest nom es posen les plaques.

El 10 de juliol de 1984 es modificà aquella decisió i es decidí retornar al carrer del barri de Vista Alegre el seu nom tradicional de l'Olivera, mentre que al de la Font de la Pólvora li han canviat el nom pel de carrer del Castanyer.

J. Fabre

CAIXA DE PENSIONS

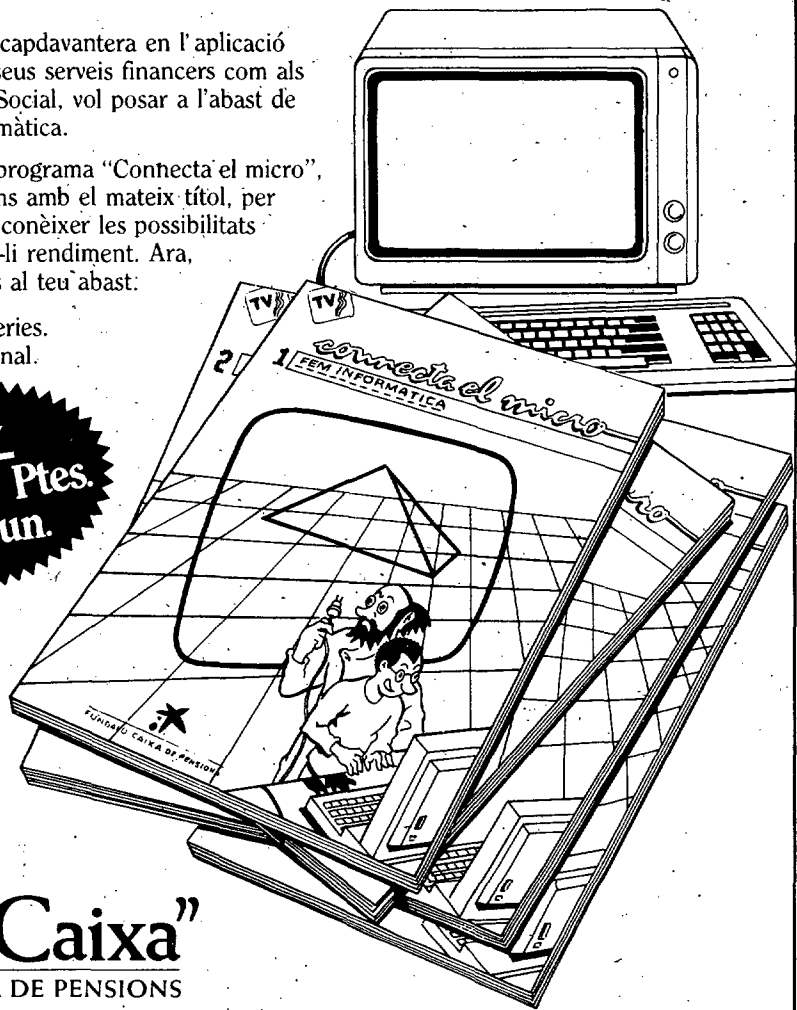
Vols aprendre informàtica? "La Caixa" t'hi ajuda.

la CAIXA DE PENSIONS, capdavantera en l'aplicació de la informàtica, tant als seus serveis financers com als serveis culturals de l'Obra Social, vol posar a l'abast de tothom el món de la informàtica.

Per això promou a TV3 el programa "Connecta el micro", i ha creat i editat els volums amb el mateix títol, per comprendre el BASIC, per conèixer les possibilitats del microordinador i treure-li rendiment. Ara, el món de la informàtica és al teu abast.

De venda a quioscos i llibreries.
5 volums, d'aparició quinzenal.

275 Ptes.
cada un.

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

LABORATORI FOLCH

Ja estem al seu servei a la
Gran Via Jaume I, n° 63 tel. 20 59 05.
Horari treball: 8'30 a 1 migdia
4 a 7 tarda.